

Bakalářská práce se zaměřuje na proces plánovaného propouštění pacientů z akutní do následné péče za účelem poskytnutí co nejoptimálnější péče, vycházející z potřeb hospitalizovaného člověka. Práce se v první části zabývá jednak historií a jednak i současným stavem propojenosti sociální a zdravotní sféry, ale především profesí zdravotně sociálního pracovníka, který hraje klíčovou roli v propojenosti obou rezortů a mezi jehož výchozí kompetence patří právě plánované propouštění. Druhá část práce se věnuje případové studii pražské nemocnice, která autorce posloužila jako příklad dobré praxe v tématu této problematiky.